

ת"פ 17432/08/15 - מדינת ישראל נגד דרור חי מזרחי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17432-08-15 מדינת ישראל נ' מזרחי

בפני כב' השופט אילן סלע
מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי),
ע"י עו"ד שי עציון
נגד
דרור חי מזרחי
ע"י ב"כ עו"ד מוטי איווס

המאשימה

הנאשם

פסק דין

אני מזכה את הנאשם מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

כתב האישום ותשובת הנאשם

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ועבירה של ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף (1)274 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 בצירוף סעיף 25 לאותו חוק לעבירת הניסיון.

2. לפי המתואר בכתב האישום, ביום 4.11.13 בשעה 11:35 במסגרת פעולה יזומה, ביקשו השוטרים אסף טל ויעקב חזן לבצע חיפוש על גופו של הנאשם. הנאשם השתחרר מאחיזתו של השוטר ט ולאחר מכן עוכב לתחנת המשטרה בחשד להחזקת רכוש החשוד כגנוב. כאשר הגיעו השוטרים והנאשם לתחנת המשטרה, קירב הנאשם את ראשו לפניו של השוטר ט וניסה לנשכו. עקב מעשה זה, החל השוטר ח לצלם את האירוע. בתגובה הנאשם דחף את השוטר ח במטרה למנוע ממנו לצלם. בנוסף, קילל הנאשם את השוטרים. בנסיבות אלו נטען, תקף הנאשם את השוטרים וניסה לתוקפם כדי להכשילם מלבצע את תפקידם.

3. הנאשם כפר במיוחס לו. בתשובתו הוא הכחיש את האלימות המיוחסת לו, והוסיף כי החיפוש הראשוני שנעשה היה על יסוד מידע מודיעיני בקשר לעבירת סמים, אך לאחר שהשוטרים נוכחו לדעת שהנאשם אינו מחזיק בדבר שאינו חוקי הם "הלבישו" עליו חשד חדש שלא מגובה בחומר מודיעיני לפיו מכשיר הטלפון הנייד שהוא נשא על גופו הוא רכוש גנוב. מרגע זה, פעלו השוטרים שלא כדין ובניגוד לסמכויות החיפוש שנתונות להם ובהמשך עיכבו אותו ולאחר מכן עצרו אותו בניגוד לדין.

המסכת הראייתית

4. המאשימה הצטיידה עם עדויותיהם של השוטרים והודעת הנאשם (ת/3). לצד זאת הוגש סרטון שצולם על ידי השוטר ח ומתעד את האירוע במסגרתו נעברו העבירות נשוא כתב אישום זה (ת/2). הסרטון צולם בתחנת המשטרה בהמתנה של השוטרים והנאשם להגעת המעלית ולאחר מכן בתוכה.

5. עם זאת למעשה, התברר כי השוטרים אינם זוכרים את האירוע. השוטר ט טען כי אינו זוכר את האירוע ובנסיבות אלו הוגש דו"ח הפעולה שערך בסמוך לאחר האירוע (ת/1). השוטר ח כלל לא ערך דו"ח פעולה, לדבריו משום שהיה חדש בשירות המשטרה ולא היה מודע לצורך בכתיבת דו"ח פעולה. הוא גם לא זכר את פרטי האירוע ואך ידע לומר באופן כללי כי האירוע היה קשור לעבירת סמים. הוא לא זכר דבר אודות חיפוש על הנאשם ומציאת טלפון נייד החשוד כגנוב.

6. מדו"ח הפעולה שערך השוטר ט עולה כי הם הגיעו לנאשם לפי מידע מודיעני והציגו בפניו תעודת זהויה משטרתית. בעדותו של השוטר ט עלה כי הוא היה לבוש בלבוש אזרחי. עוד צוין בדו"ח כי הוא שאל את הנאשם לשמו וזה השיב לו "מה אכפת לך" וכשנשאל אם הוא מחזיק משהו לא חוקי הוא נלחץ, השתחרר מאחיזתו והכניס את ידו השמאלית לכיסו השמאלי. עם זאת הוא לא סרב לחיפוש. בחיפוש הראשוני נמצא מכשיר טלפון נייד ולשאלתו של מי הטלפון השיב הנאשם כי אינו יודע וכי חבר שלו נתן לו אותו. בשלב זה הוא הודיע לנאשם כי הוא מעוכב בשל חשד להחזקת רכוש החשוד כגנוב והנאשם צחק בתגובה. עוד ציין השוטר ט בדו"ח, כי בשלב זה השוטר ח ערך על הנאשם חיפוש בהפשטה במקום מוצנע בהסכמת הנאשם בחשד להחזקת סמים אך החיפוש לא העלה דבר. הנאשם הועלה לרכב המשטרה כשהוא מציין בפני השוטרים כי הוא מכיר דרגים בכירים במשטרה ועל כן חבל להם לעצור אותו. בהמשך הנאשם הפנה כלפיהם מילות גנאי וקילל אותם. כשהגיעו לתחנת המשטרה המשיך הנאשם בדבריו כנגד השוטר ט ואף התקרב אליו עם ידיו. בשלב זה ציין השוטר ט כי העיף את ידו של הנאשם ופגע בלחיו. הוא הודיע לנאשם כי הוא עצור בשל איומים והעלבת עובד ציבור, והוא אזק את הנאשם כשידיו מאחורי גבו. הנאשם החל להזיז את גופו לצדדים, ולאחר שהם הגיעו לדלת המעלית והמתינו לה, הנאשם ניסה לנשוך את השוטר ט בשיניו תוך שהוא מקרב את פניו ופיו לכוון האף של השוטר ט ומנסה בתנועת "ביס" לנשוך אותו. בסופו של דבריו, לאחר ששיניו של הנאשם נגעו באפו של השוטר ט הוא הצליח להדוף אותו. בשלב זה הם נכנסו למעלית כשהשוטר ח מצלם אותו במכשיר הטלפון הנייד. הנאשם השתולל וקילל וניסה לפגוע באמצעות ידו בשוטר ח. לדברי השוטר ט בדו"ח הפעולה רק כשהגיעו לחדר החקירות אמר לו הנאשם כי חבר שלו נתן לו את הטלפון הנייד במתנה והקבלות נמצאות בביתו. לשאלתו מדוע לא אמר לו זאת כשעיכבו אותו השיב "צחקתי עליך".

7. בהתייחס לחיפוש בהפשטה שנערך לנאשם, ציין השוטר ט בעדותו, כי אכן כפי שמופיע בדו"ח הפעולה, החיפוש נעשה בגן בו נתפס הנאשם אך במקום מוצנע בגן. השוטר ט אישר כי בסרטון לא רואים את הנאשם מנסה לתקוף את השוטר ח, אך לדבריו רואים תנועות גוף של הנאשם ובד בבד הטלפון של השוטר ח שצילם את האירוע זז ממקומו בידו של השוטר ח והצילום הופסק. השוטר ט גם נדרש בחקירתו הנגדית לשאלה מדוע לא צילם את אפו שנפגע ומדוע לא הראה את הפגיעה באף לחוקרת שגבתה ממנו הודעה, השיב כי אינו זוכר.

8. כאמור, השוטר ח לא זכר את פרטי האירוע, אך למרות זאת הוא התעקש על כך כי מיד ברגע שהם הזדהו

בפני הנאשם כשוטרים, הוא החל להשתולל לקלל ולאיים וסרב לשתף עמם פעולה. כמו כן, הוא לא זכר אם ערך חיפוש על הנאשם, אך עמד בתוקף על כך כי לא נעשה כל חיפוש בהפשטה בשעה שהם היו בגן אלא רק חיפוש בכיסים. חיפוש בהפשטה אם נעשה, נעשה רק בתחנה. כשנשאל שוב בעניין זה, הוא צחק ואמר כי "אין סיכוי. בחיים לא היה דבר כזה. לפחות לא איתי", והוסיף "אני לא זוכר שהפשטתי אף אחד בחיים שלי בתוך גן".

9. השוטר ח גם לא ידע להעיד במפורש כי הנאשם העיף לו את הטלפון מהיד, וכשנשאל האם הוא רק "חושב" שהנאשם העיף לו את הטלפון מהיד או שהוא "בטוח" בכך, השיב: "חושב". בשלב זה הוא גם נזכר כי הנאשם תקף את השוטר ט והוסיף כי אם הוא לא טועה, נגרם לשוטר ט סימן מכך, זאת על אף שהשוטר ט עצמו לא טען לקיומו של סימן.

10. הנאשם סיפר בעדותו כי הוא עבר בגן בדרכו מקניון מלחה כששני השוטרים שהיו לבושים לבוש אזרחי קפצו עליו והשוטר ט אחז את ידו בחזקה. הוא לא ידע שהם שוטרים, חשב שמנסים לתקוף אותו, וניסה לשמוט את ידו מאחיזת השוטר ט. רק לאחר שהצליח להשתחרר מהאחיזה, נאמר לו על ידם שהם שוטרים והשוטר ט תפס לו את היד פעם נוספת. הם ביקשו לערוך חיפוש, והוא ענה להם "בכיף". הדבר היחיד שנמצא עליו היה הטלפון הנייד והשוטר ט אמר לו "זה רכוש גנוב". הוא שלל את הטענה וציין כי מדובר בטלפון חדש שנרכש על ידי חבר שלו לפני 10 ימים. החבר מסר לו אותו ובביתו נמצאת הקופסה כמו גם המסמכים. אז הטיחו בו השוטרים כי הוא בא לגנוב רכב, אחר טענו כי הוא בא לרכוש סמים. השוטר ט אמר לו שהוא עוצר אותו עד שאמו תביא מהבית את מסמכי רכישת הטלפון. לדבריו, הוא נעצר על ידי שלושה שוטרים ולא אך השוטרים טל וחזן. לדבריו היה אתם שוטר נוסף, גבוה ובלונדיני אך הוא לא ידע לומר את שמו. הוא שלל את הטענה כי נשך את השוטר ט וציין כי לא הייתה לו יכולת לעשות זאת מאחר וידיו היו קשורות מאחורי גבו. עם זאת הוא אישר כי קלל אותם, מאחר והם הכעיסו אותו כשעצרו אותו סתם וביצעו עליו חיפוש בהפשטה בתוך גן ציבורי כשהוא חשוף לעין כל. כן שלל את הטענה כי ניסה להזיז את הטלפון בו השוטר ח צילם את האירוע.

דין והכרעה

11. הנה כי כן עדות על העבירות המיוחסות לנאשם ניתן לדלות רק מתוך דו"ח הפעולה שערך השוטר ט ומהסרטון שצולם על ידי השוטר ח. ואולם לאחר שמיעת עדויות השוטרים והצפייה בסרטון, לא ניתן לתת אימון מלא בדברי השוטרים, בכלל זה באמור בדו"ח הפעולה, אחר שבעדויותיהם נמצאו סתירות של ממש בעניינים מהותיים. כך, למשל, השוטר ח אשר טען פעם אחר פעם כי אינו זוכר את האירוע לפרטיו, ידע לומר בנחרצות כי כשהם הזדהו בפני הנאשם, הוא החל להשתולל לקלל ולאיים וסרב לשתף עמם פעולה. דברים אלו אינם עולים בקנה אחד עם הכתוב בדו"ח הפעולה שנכתב בזמן אמת. מהדו"ח עולה כי התנהגות זו החלה רק לאחר שני החיפוש שניערכו עליו ובשעה שהוחלט להעלות אותו לרכב המשטרתי. כמו כן, בניגוד לכתוב בדו"ח כי השוטר ח ערך על הנאשם חיפוש בהפשטה עוד בגן, השוטר ח התעקש שוב ושוב על כך ש"אין סיכוי" שהוא ערך חיפוש בהפשטה מחוץ לתחנת המשטרה. לא ניתן אפוא, לסמוך על גרסת השוטרים.

12. יתרה מזאת. צפייה בסרטון שצולם על ידי השוטר ח לא מלמדת על ביצוע העבירות. בסרטון לא רואים פגיעה של הנאשם באפו של השוטר ט. אכן, מתקיים דו שיח קולני בין הנאשם לשוטרים המלווה בביטויים חריפים וקללות וגם

ניתן להבחין שהנאשם מדבר בכעס כשהוא מניע את כל גופו ובכלל זה ראשו, אך לא רואים בצילום את ניסיונות הנשיכה אותם ציין השוטר ט בדו"ח. אכן במסגרת חילופי הדברים, הנאשם מתקרב לא פעם לעבר פניו של השוטר ט, אך ניתן לראות כי מדובר יותר בלהט הדברים, כאשר ידיו של הנאשם אזוקות מאחורי גבו ועל כן הוא מבצע תנועות גוף עם ראשו ואיברים אחרים. לא ניתן לזהות כוונת תקיפה, וודאי לא כוונה לנשוך את השוטר. למעשה, גם אם היה מגע בין ראשו של הנאשם לפניו של השוטר ט עובר לשלב בו החל השוטר ח בצילום, שכן ניתן לזהות שהשוטר ט אחז מדי פעם באפו באופן שניתן ללמוד ממנו כי היה מגע בינו לבין הנאשם, ניתן להבין כי לא היה זה מגע מכון, אלא נבע מצורת "הדו-שיח" ביניהם. מה גם, שלנאשם מיוחסת אך עבירה של ניסיון תקיפה בגין מעשה זה, דבר שאינו עולה בקנה אחד עם דברי השוטר ט שבסופו של דבר כן היה מגע בין פיו של הנאשם לאפו ורק ניסיון הנשיכה לא צלח. יתרה מזאת, בסרטון אומר השוטר ט לנאשם כי הוא נשך אותו באפו, דבר שאינו עולה בקנה אחד עם האמור בכתב האישום, ויש צדק בטענת ב"כ הנאשם בסיכומיו, כי לו אכן הנאשם היה פוגע בשוטר ט ומותיר סימן באפו, כפי שטען השוטר ח (גם זה באופן שלא עלה בקנה אחד עם עדותו של השוטר ט בבית המשפט אשר התחמק ממתן תשובה ברורה בעניין זה, דבר שיש בו כשלעצמו להטיל ספק בגרסתו, ואך ציין כי לא נזקק לטיפול רפואי), חזקה על השוטר ט כי היה טורח לתעד זאת, ולמצער לומר לשוטר שחקרה אותו לציין זאת במסגרת הודעתו, דבר שלא נעשה. כאמור גם, לא ניתן לקבל את גרסת השוטרים, וודאי לא באופן שלא מותיר ספק של ממש, האם האמת היא כגרסתם או כגרסת הנאשם.

13. גם באשר לעבירת התקיפה המיוחסת לנאשם בדחיפת השוטר ח במטרה למנוע ממנו לצלם, לא ניתן לעמוד על כך מהסרטון. אכן הנאשם בשלב כלשהו כעס על השוטר ח שמצלם אותו, והוא מתקרב לעברו, אך לא ניתן לומר כי אפשר לזהות שהוא דחף את השוטר ואף לא שבכוונתו לעשות זאת. נכון גם שהסרטון נפסק באותו רגע לאחר שהטלפון זז, אך ייתכן בהחלט שהיה זה תוצאה של התקרבות הנאשם לעבר השוטר ח והמהומה שהייתה במקום היא שגרמה לשוטר ח להזיז את ידו. יש לזכור כי מדובר במעלית ששטחה קטן ואפשר שעצם ההתקרבות של הנאשם לשוטר והצעקות שהיו גרמו לשוטר ח להתקשות בהמשך הצילום. בסרטון ניתן לראות בבירור כי בנקודת הזמן בו השוטר ח זז עם הטלפון הנייד והתמונה מטושטשת, הנאשם אזוק בידיו מאחורי גבו ופניו לכיוון המצלמה. ידיו אינן מופנות אל השוטר ח בשלב זה. למעשה גם בדו"ח הפעולה לא צוין כי הנאשם תקף את השוטר ח באמצעות ידו אלא אך כי הוא ניסה לעשות כן. בנסיבות אלו שעה שדו"ח הפעולה הוא העדות היחידה בעניין זה, הוא אינו מלמד על תקיפה והשוטר ח עצמו ציין כי הוא אינו בטוח שהנאשם תקף אותו, לא ניתן לקבוע, וודאי ברמת הוודאות הנדרשת כי הנאשם תקף את השוטר ח.

14. בשים לב לאמור, לא ניתן לסמוך על גרסת השוטרים באופן שאינו מותיר מקום לספק של ממש נוכח הסתירות הממשיות בגרסאותיהם וכאמור, גם הסרטון שהוגש אינו משקף את המיוחס לנאשם בכתב האישום.

15. אל מול כל זאת, עמדה גרסת הנאשם ואיני סבור כי נמצאו בה פגמים המעידים על חוסר מהימנות. אכן, הנאשם ציין בהודעתו (ת/3) כי הזיז לשוטר ח את המצלמה באמצעות ידו ואמר לו לא לצלם, ואולם החוקר עצמו ציין בפניו כי היה אזוק באותה שעה ולא יכול היה לגעת עם ידו בידו של השוטר ח, דבר שעולה בבירור מהסרטון, והנאשם חוזר בו ומציין שכך אכן היה. גם לא ניתן לייחס חוסר מהימנות לטענתו של הנאשם כי במקום נכחו 3 שוטרים, על אף שבדו"ח הפעולה לא צוין כי היה שוטר נוסף מלבד השוטרים חזן וטל, שכן הוברר כי בהודעה שמסר השוטר ט לאחר האירוע הוא מציין כי היה שוטר נוסף עמו מלבד השוטר ח, דבר שיש בו כדי לפגוע במהימנות השוטרים דווקא. גם ניתן להבין לרגשותיו במידה ותיאור השתלשלות האירועים הייתה כפי שהוא מתאר אותה (ולפיה לא הייתה כל הצדקה

לעיכובו וודאי לא למעצרו) כשהוא מצא עצמו בתחנת המשטרה על לא עוול בכפו, לא יכולה להיות מחלוקת כי הנאשם התבטא בצורה חריפה ובלתי ראויה כלפי השוטרים. ברם לצד התנהגות זו, לא ניתן להגיע למסקנה כי הוא תקף את השוטר ח או ניסה לתקוף את השוטר ט. למעלה מהצורך יצוין כי כאמור, הנאשם היה אזוק בידי מאחורי גבו וכל תנועותיו במהלך חילופי הדברים בינו לבין השוטרים לוו בתנועות גוף כשידיו מאחורי גבו. בנסיבות אלו, גם אם הייתה נגיעה של הנאשם בשוטר ח, וכאמור, אין ראייה על כך, מדובר בנגיעה קלה במסגרת חילופי הדברים שלא ניתן לראות בה תקיפה, ולמצער אין היא יוצאת מגדר זוטי דברים.

בשים לב לכל האמור, לא הוכח, וודאי לא בנטל הנדרש לשם הרשעה בפלילים, כי הנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום, ולפיכך וכאמור בפתיחה, אני מזכה את הנאשם מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

ערעור בזכות לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

המזכירות תשלח את פסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, ב' שבט תשע"ז, 29 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.